

Arrest

nr. 306 965 van 22 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat E. De Wit
Amerikalei 220 / 13
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 14 mei 2024.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DE WIT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 mei 2024 legde de gemachtigde het bevel op om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van Polbruno op 14.05.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: B.

voornaam: A.

geboortedatum: (...)1992

geboorteplaats: FES

nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, alias: A. A. (...)1992 Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 25.02.2022 voor belaging, aanranding van eerbaarheid met geweld of bedreiging, op minderjarige jonger dan 16 jaar, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

De feiten, indien bewezen, maken een bereiging uit voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 16.09.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van poging fietsdiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 19.02.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 30.03.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 29.04.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Gezien het bedrieglijk karakter van de feiten en de herhaling van de feiten, alsook de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 19.08.2022.

Betrokkene verklaart familie in België te hebben: in het administratief verslag verklaart hij een zus in Lede en een nonkel in Ukkel te hebben, zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid.

Betrokkene verklaart aan PZ Polbruno dd. 14.05.2024 dat hij geen duurzame relatie heeft in België. Hij verklaart dat hij af en toe eens een vriendin heeft. Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De relaties worden door deze bepaling niet beschermd.

Bovendien stellen de relaties die betrokkene gecreëerd heeft tijdens de duur van zijn verblijf op het grondgebied hem niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM.

Betrokkene verklaart dat hij lijdt aan zijn psychologisch toestand, een depressie heeft en dat bij zijn behandeling nodig heeft, zonder verdere duiding of medische behandeling aan te geven. Er zijn ook in het administratief dossier van betrokkene verder geen medische documenten te vinden, waaruit blijkt dat er gezondheidsproblemen zijn, de noodzaak van een behandeling of opvolging of waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen. Verder heeft de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf

ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Betrokkene zal in het gesloten centrum te Merksplas onderzocht worden door arts om te kijken dat er geen tegenindicaties zijn voor de repatriëring van betrokkene in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn. Betrokkene verklaart niet minderjarige kinderen in België te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2018 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: A. A. (...)1992 Marokko en B. A. (...)1992 Marokko.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 19.08.2022 dat hem betekend werd op 19.08.2022. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 16.09.2023 dat hem betekend werd op 16.09.2023. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 19.08.2022. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 25.02.2022 voor belaging, aanranding van eerbaarheid met geweld of bedreiging, op minderjarige jonger dan 16 jaar, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

De feiten, indien bewezen, maken een bereiging uit voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 16.09.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van poging fietsdiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 19.02.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 30.03.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 29.04.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Gezien het bedrieglijk karakter van de feiten en de herhaling van de feiten, alsook de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2018 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: A. A. (...)1992 Marokko en B. A. (...)1992 Marokko.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 25.02.2022 voor belaging, aanranding van eerbaarheid met geweld

of bedreiging, op minderjarige jonger dan 16 jaar, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

De feiten, indien bewezen, maken een bereiging uit voor de openbare veiligheid, de openbare rust, het veiligheidsgevoel en het sociale bewustzijn.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 16.09.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van poging fietsdiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 19.02.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Brussel Hoofdstad Elsene op 30.03.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 29.04.2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Gezien het bedrieglijk karakter van de feiten en de herhaling van de feiten, alsook de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 19.08.2022 dat hem betekend werd op 19.08.2022. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 16.09.2023 dat hem betekend werd op 16.09.2023. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 19.08.2022. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene verklaart dat hij niet terugkeerde naar Marokko omdat hij er zich niet veilig zou voelen en dat er personen zijn die hem pijn willen doen. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon.

Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Marokko een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij lijdt aan zijn psychologisch toestand, een depressie heeft en dat bij zijn behandeling nodig heeft, zonder verdere duiding of medische behandeling aan te geven. Er zijn ook in het administratief dossier van betrokkene verder geen medische documenten te vinden, waaruit blijkt dat er gezondheidsproblemen zijn, de noodzaak van een behandeling of opvolging of waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen. Verder heeft de betrokkene tot op heden geen aanvraag tot verblijf ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Betrokkene zal in het gesloten centrum te Merksplas onderzocht worden door arts om te kijken dat er geen tegenindicaties zijn voor de repatriëring van betrokkene in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

(...)"

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

De Raad volgt dat het duidelijk is dat een klassieke procedure tot nietigverklaring en schorsing te laat zal worden beslecht. Verzoeker bevindt zich in het gesloten centrum van Merksplas. In dat geval wordt de hoogdringendheid vermoed. Verweerder betwist het uiterst dringende karakter van de vordering ook niet in zijn nota met opmerkingen.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het, gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en a fortiori tot de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan.

Verzoeker betwist niet dat hij zich in het Rijk bevindt zonder over de nodige documenten te beschikken, hij gaat ook niet in op de motieven inzake de openbare orde, maar voert de schending aan van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Hij citeert de bepaling en wijst erop dat de gemachtigde van oordeel is dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten en dat hij geacht wordt de openbare orde te schaden. Verzoeker stelt dat hij zich niet kan vinden in het standpunt van de gemachtigde dat hij een schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk maakt aangezien hij bedreigd werd in Marokko. Die bedreigingen vonden hun oorsprong in zijn levensstijl. Verzoeker stelt dat hij al meerdere malen werd bedreigd en aangevallen aangezien hij ongelovig is en die levensstijl in zijn thuisregio niet wordt aanvaard. Indien hij zou terugkeren, zou hij zichzelf in gevaar brengen. Bijgevolg is er, aldus verzoeker, wel sprake van een schending van artikel 3 van het EVRM en zal de uitvoering van de bestreden beslissing hem wel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezorgen.

Artikel 3 van het EVRM luidt als volgt:

“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet verzoeker, zoals de gemachtigde in de bestreden beslissing motiveert, doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden terugngeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een eenvoudige

bewering of een ongestaafe vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

In casu kan de Raad op het eerste zicht enkel vaststellen dat verzoeker weliswaar heeft verklaard in zijn gehoor van 14 mei 2024 dat hij niet veilig is in Marokko en dat er personen zijn die hem kwaad willen doen, ook in het verleden heeft verzoeker in een gehoor van 1 maart 2022 in de gevangenis verklaard dat hij niet kan terugkeren naar Marokko omdat hij geen correcte moslim is, of niet als dusdanig door zijn familie en vrienden wordt beschouwd, waardoor er altijd een vrees aanwezig is. Verzoeker brengt hier evenwel geen enkel begin van bewijs van voor, noch van het feit dat hij stelt in het verleden bedreigd en aangevallen geweest te zijn, noch van zijn levensstijl die aanstootgevend zou zijn. Het administratief dossier bevat dienaangaande geen stukken, noch legt verzoeker thans bij het verzoekschrift iets voor dat zijn verklaringen kan onderbouwen. Verzoeker toont op het eerste zicht evenmin aan dat hij niet in veiligheid kan zijn door afstand te houden in Marokko van de personen die hem kwaad zouden willen doen, of dat hij hulp heeft gezocht bij de Marokkaanse autoriteiten en die hem geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. Ter zitting beaamt de raadvrouw dat zij verzoeker gevraagd heeft naar bewijsstukken, maar dat zij die niet kan voorleggen.

Een verdedigbare grief in het licht van artikel 3 van het EVRM blijkt niet.

Het middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde, de voorwaarde van de ernstige middelen, is bijgevolg niet voldaan. Dit volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. ALLISON

A. MAES